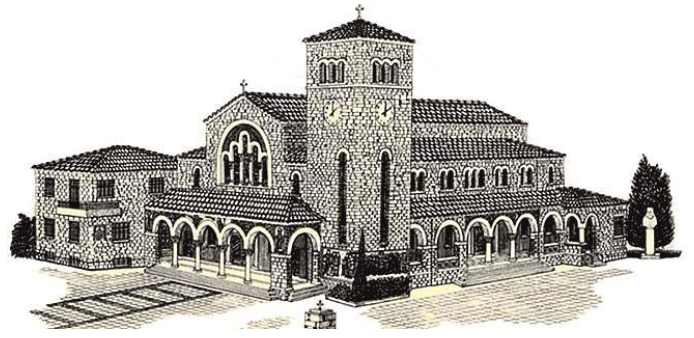

Ἐπι - κοινωνία

Ἐνημερωτικό Φυλλάδιο

Ἐνορίας Εὐαγγελιστρίας Νέας Ἰωνίας

Ὀκτώβριος 2022

100 Χρόνια Μικρασιατικῆς Μνήμης

Γνωριμία μέ τούς μικρασιάτες Ἁγίους
συν-ιερομάρτυρες τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου

Ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος
Ἐπίσκοπος Ζήλων

Ο Εὐθύμιος Αγριτέλης γεννήθηκε στο χωριό Παράκοιλα της Λέσβου στις 6 Ιουλίου 1876. Εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Λειμώνος της Λέσβου. Αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης το 1907. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του εκάρη μοναχός. Υπηρέτησε ως Ιεροκήρυκας της Μητροπόλεως Μηθύμνης από το 1907 μέχρι το 1909. Το 1910 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Μηθύμνης Στέφανο και διορίστηκε Πρωτοσύγκελος της Μητροπόλεως Μηθύμνης. Το 1912 διορίστηκε Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Μητροπόλεως Αμασείας. Στις 29 Ιουλίου 1912

χειροτονήθηκε στον Ιερό Ναό της Θεολογικής Σχολής Χάλκης τιτουλάριος Επίσκοπος Ζήλων, Βοηθός Επίσκοπος της Μητροπόλεως Αμασείας στον Πόντο. Τη χειροτονία τέλεσε ο Μητροπολίτης Αμασείας Γερμανός, συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Μαρωνείας Νικόλαο και Χαλδίας Λαυρέντιο. Στις 21 Ιανουαρίου 1921 συνελήφθη από τις Κεμαλικές αρχές και φυλακίστηκε στις φυλακές Αμασείας. Στις 18 Απριλίου 1921 τέθηκε σε αυστηρή απομόνωση και υποβλήθηκε σε πολλά βασανιστήρια. Εκοιμήθη συνεπεία των κακουχιών στις φυλακές της Αμασείας στις 29 Μαΐου 1921. Στις 4 Νοεμβρίου 1992 ανακηρύχτηκε άγιος από την Εκκλησία της Ελλάδος.

ΝΕΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Κατηχητικά Σχολεία και Κατηχητικές συντροφίες
Άγιασμός Έναρξης τό Σάββατο 8 Οκτωβρίου 2022 και ώρα 11 το
πρωί στό Πνευματικό μας Κέντρο.

Οί Συναντήσεις θά αρχίσουν από τό Σάββατο 15 Οκτωβρίου
σύμφωνα μέ τό Πρόγραμμα :

Κάθε Σάββατο

11.30 π.μ. - 13.00 Παιδιά προσχολικής και Α΄ και Β΄ Δημοτικού

4.00 - 5.00 μ.μ. Αγόρια Γ - Στ΄ Δημοτικού

4.00 - 5.00 μ.μ. Κορίτσια Γ - Στ΄ Δημοτικού

5.00 - 6.00 μ.μ. Μαθητές και μαθήτριες Γυμνασίου - Λυκείου

Έσπερινές Όμιλίες πνευματικῆς οικοδομῆς
στόν Ναό, ανοικτές πρός ὅλους

Κάθε Τετάρτη: 5.00 μ.μ. Παράκληση στην Ύπεραγία Θεοτόκο

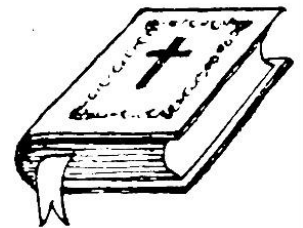
5.45 - 6.30 μ.μ. Όμιλία

Θέμα: «Η Θεία Λειτουργία».

Έρμηνεία, ἀνάλυση και Πατερικά σχόλια.

ύπεύθυνος: π. Αμφιλόχιος

ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Τήν Πέμπτη 27 πρός Παρασκευή 28 Οκτωβρίου για τήν
έορτή τῆς Αγίας Εκέπης τῆς Παναγίας μας, ὡρα 8.00
μέ 12.15 μετά τά μεσάνυχτα, σύμφωνα μέ τό
άγιορείτικο τυπικό.

Πρόγραμμα:

20.00 - 21.30 Έσπερινός μέ ἀρτοκλασία

21.30 - 22.45 Όρθρος,

22.45 - 12.15 Θεία Λειτουργία.

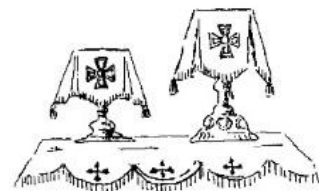
Θά τεθοῦν σέ προσκύνηση τά ιερά Λείψανα
πού φυλάσσονται στόν Ναό μας.

ΤΟ ΠΡΩΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΤΕΛΕΣΘΕΙ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Υ 2022

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Σάββατο 1 Ὀκτωβρίου	Παναγίας Γοργοϋπηκούου
Κυριακή 2 Ὀκτωβρίου	Β' Λουκᾶ
Τετάρτη 5 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Χαριτίνης
Σάββατο 8 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Πελαγίας
Κυριακή 9 Ὀκτωβρίου	Γ' Λουκᾶ
Τετάρτη 12 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου
Σάββατο 15 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Λουκιανουῦ
Κυριακή 16 Ὀκτωβρίου	Δ' Λουκᾶ (Ἄγ. Πατέρων Ζ' Οἰκ. Συνόδου)
Τρίτη 18 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Εὐαγγ. Λουκᾶ
Τετάρτη 19 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Προφ. Ἰωήλ
Πέμπτη 20 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Γρηγορίου τοῦ Καλλίδου
Σάββατο 22 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Ἀβερκίου
Κυριακή 23 Ὀκτωβρίου	Στ' Λουκᾶ Ἄγ. Ἰακώβου Ἀδελφοθέου
Τετάρτη 26 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Δημητρίου
Σάββατο 29 Ὀκτωβρίου	Ἄγ. Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας
Κυριακή 30 Ὀκτωβρίου	Ε' Λουκᾶ

- ❖ Κάθε Κυριακή: 7.15 - 10.30 Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία
- ❖ Κάθε Τετάρτη, Σάββατο καί ἑορτές 7.30 - 9.30 Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία
- ❖ Κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα 5.00 - 5.45 Παράκληση στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.
- ❖ Καθημερινά: πρωί στίς 7.30 Ὁρθρος καί ἀπόγευμα στίς 5.00 Ἑσπερινός
- ❖ Θ. Λειτουργία καί Μνημόσυνο Συνδρομητῶν: Σάββατο 29 Ὀκτωβρίου

Κάθε Τετάρτη, καθ' ὅλη τήν διάρκεια τοῦ ἔτους, τελεῖται στόν Ναό μας ἡ Θεία Λειτουργία, πρὸς τιμήν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, 7.30 μέ 9.15 τό πρωί, καί κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα στίς 5.00 ἡ Ἱερά Παράκληση στήν Παναγία μας !

Από το Μήνυμα της Α. Θ. Παναγιώτητος του Οικουμενικού Πατριάρχου για την ημέρα προσευχής υπέρ της Προστασίας του Φυσικού Περιβάλλοντος (1 Σεπτεμβρίου 2022)

Διακηρύσσομεν καί πάλιν γεγονυία τῆ φωνῆ, ὅτι ὁ σεβασμός πρὸς τὴν κτίσιν καί ἡ διαρκῆς μέριμνα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀνήκουν εἰς τὸν πυρῆνα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν ταυτότητος, ὡς ἓν ἐκ τῶν τιμαλφεστάτων στοιχείων τῆς. Ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει καί διδάσκει ὅτι αἰτία τῆς ἀλλοτριώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν «καλὴν λῖαν» δημιουργίαν καί τὸν συνάνθρωπον εἶναι ἡ «Θεοῦ ἀλλοτριώσις». Ὑπενθυμίζει δέ εὐθαρσῶς ὅτι δέν ὑπάρχει αὐθεντικὴ ἐλευθερία χωρὶς τὴν Ἀλήθειαν καί ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐλευθεροποιὸς δύναμις. «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰωάν. η', 32). (...)

Ἡ ἀειφόρος ἀνάπτυξις εἶναι μονόδρομος. Αὐτή, ἡ ὁποία διασφαλίζει τὴν οἰκολογικὴν ἰσορροπίαν εἰς τὸ παρὸν καί ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον, ἔχει τοὺς ὄρους τῆς: τὴν οἰκολογικὴν οἰκονομίαν, τὴν ἀλλαγὴν εἰς τὴν γεωργικὴν καί τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν, εἰς τὴν παραγωγὴν καί τὴν χρῆσιν τῆς ἐνεργείας, εἰς τὰς μετακινήσεις καί τὰς μεταφορὰς ἀγαθῶν, νέα καταναλωτικὰ πρότυπα κ. ἄ. Δυστυχῶς, συχνά αἱ καλαὶ προθέσεις, αἱ συμφωνίαι καί αἱ διακηρύξεις, παραμένουν ἀπλῆ θεωρία, «μεγάλα λόγια», χωρὶς ἀντίκρουσμα εἰς τὴν πράξιν, «ἀκάλυπτες ἐπιταγές», ὅπως ἔχει γραφῆ. Ἡ ἀνθρωπότης δέν συνετίζεται ἀπὸ τὴν κλιματικὴν ἀλλαγὴν, τὰς καταστροφικὰς πυρκαϊὰς, τοὺς καύσωνας, τὰ πλημμυρικὰ φαινόμενα, τὴν ραγδαίαν μείωσιν τῆς βιοποικιλότητος, τὴν μόλυνσιν τῆς ἀτμοσφαίρας καί τῶν θαλασσῶν, τὴν ἀποψίλωσιν τῶν δασῶν καί τὰς κοινωνικὰς ἐπιπτώσεις τῆς περιβαλλοντικῆς κρίσεως, μὲ πρώτην τὴν μαζικὴν μετανάστευσιν διὰ περιβαλλοντικούς λόγους. Ἐξακολουθεῖ νὰ τρέφη ψευδαισθήσεις περὶ τῆς ἐγγενοῦς ἰκανότητος τῆς φύσεως νὰ αὐτοπροστατεύεται καί νὰ ὑπερβαίνει τὰ ἀνθρωπογενῆ τραύματα. Γνωρίζομεν, ἀλλὰ συνεχίζομεν νὰ δρῶμεν ὡς ἀπληροφόρητοι, νὰ ἀπωθῶμεν τὴν ἀλήθειαν ὅτι, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν σχέσιν μὲ τὸ φυσικὸν περιβάλλον, ὁ σύγχρονος τεχνοκρατικὸς καί οἰκονομοκεντρικὸς πολιτισμὸς μας δέν ἀποτελεῖ πρόοδον, ἐφ' ὅσον ἡ μεγαλυτέρα καταστροφή τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος συνετελέσθη εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ἐποχὴν κυριαρχίας τῆς ἐπιστήμης καί τῆς οἰκονομίας. Ἡ κλιματικὴ ἀλλαγὴ εἶναι μία μεγάλη καταστροφή, ἡ ὁποία προεκλήθη ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην ἀνευθυνότητα καί τὸ ἀδιέξοδον πρότυπον ὀργανώσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἔχομεν μέλλον, μόνον ἐάν κατανοήσωμεν ὅτι ἡ προστασία τῆς ἀκεραιότητος τῆς δημιουργίας ὄχι μόνον δέν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἀλλὰ εἶναι τὸ ὄχημα διὰ πραγματικὴν πρόοδον. (...)